

Krystyna Brzozowska

Katedra Finansów Publicznych
Uniwersytet Szczeciński

Ryzyko na rynkach finansowych: zarządzanie ryzykiem kredytowym w sektorze bankowym w Polsce

Wstęp

Ryzyko na rynkach finansowych ma szczególne znaczenie, ponieważ jego wystąpienie może być powodem strat, ale też i źródłem zysków. Minimalizowanie wystąpienia ryzyka strat wymaga zastosowania precyzyjnych instrumentów w ramach procesu zarządzania ryzykiem.

Nie ulega wątpliwości, że sektor bankowy odgrywa nadal ważną rolę na rynkach finansowych, a kondycja sektora bankowego znacząco wpływa na zmiany ryzyka we wszystkich elementach rynków finansowych.

W systemie bankowym pierwszorzędne znaczenie odgrywa ryzyko kredytowe związane z prowadzoną przez banki działalnością kredytową. Praktyka wykształciła wiele sposobów redukcji możliwości wystąpienia ryzyka kredytowego, takich jak badanie zdolności kredytowej, przyjmowanie prawnych zabezpieczeń kredytów, monitoring kredytów i monitoring portfela kredytowego.

Pojęcie ryzyka

Ryzyko związane jest z każdym działaniem gospodarczym [Smaga 1995, s. 13; *Zarządzanie...* 2007, s. 14; Iwanicz-Drozdowska 2010, s. 128; Pluta, Jajuga 1995, s. 48; Jajuga, Jajuga 1996, s. 56]. Znaczący wpływ na jego powstanie ma, na skutek oddziaływania różnych czynników lub ich splotu, niepewność związana z osiągnięciem zamierzonych celów.

Pojęcie ryzyka jest terminem złożonym i oznacza różną treść dla poszczególnych uczestników. Etymologicznie ryzyko wywodzi się z włoskiego słowa *risicaroco*, które oznacza „odważyć się”, a to z kolei wskazuje, że ryzyko jest wyborem a nie przymusem [Tarczyński, Mojsiewicz 2001, s. 11]. Najprościej ujmując, ryzyko to „okazja straty”. Często jest definiowane jako

prawdopodobieństwo, że negatywne zdarzenie może wystąpić lub istnieje możliwość wystąpienia negatywnego efektu pewnych działań niezgodnych z oczekiwaniami przedsiębiorcy czy inwestora [Michalski 2004, s. 163]. Wszystkie definicje ryzyka podkreślają element niepewności, który może zakłócić uzyskanie planowanych efektów. Ryzyko dotyczy zdarzeń powtarzalnych, których wystąpienie można oszacować za pomocą metod statystycznych lub rachunku prawdopodobieństwa. Często ryzyko jest określane jako dobrze skalkulowana niepewność, a zatem można przyjąć, że ryzyko jest to możliwość nieosiągnięcia zakładanych celów lub szerzej – „ryzyko i niepewność to pojęcia używane zamiennie i oznaczają możliwości odchylenia (dodatnich lub ujemnych) efektów uzyskanych od przeciętnych oczekiwanych” [Pluta, Jajuga 1995, s. 48]. Ryzyko jest określane także jako rozbieżność między obecnymi a spodziewanymi wynikami, lub jako możliwość wystąpienia niepożądanych warunków [Pollio 1999, s. 107]. Im dłuższy horyzont czasowy do zakończenia przedsięwzięcia, tym ryzyko jest większe, ponieważ towarzyszy nieodłącznie każdej działalności w warunkach rynkowych i pojmowane jest jako zagrożenie osiągnięcia zamierzonych celów ekonomicznych, niebezpieczeństwo poniesienia strat lub przekroczenia zamierzonych nakładów, co oznacza trudności finansowe, zmniejszenie potencjalnych zysków i utratę płynności, a w ostateczności bankructwo, utrata płynności jest bowiem wstępem do bankructwa [Sierpińska, Wędzki 1999, s. 7].

W większości przypadków ryzyko jest utożsamiane z negatywnymi i niepożądanymi zjawiskami, może natomiast także być rozpatrywane w kategoriach szansy, jako możliwość uzyskania wyniku lepszego niż przewidywany [Krasodomska 2008, s. 14] (tab. 1).

Ryzyko towarzyszy każdej działalności, a szczególnie takiej, której efekty mają ujawnić się w przyszłości. Im dłuższy horyzont czasowy do zakończenia przedsięwzięcia, tym ryzyko jest większe. Jakościowa analiza ryzyka jest sposobem na identyfikację głównych źródeł i czynników wpływających na dany

Tabela 1
Formy występowania ryzyka

Podejście	Konsekwencje ryzyka
Klasyczne	Możliwość wystąpienia odchylenia od oczekiwanego (planowanego) poziomu
Defensywne	Zjawiska negatywne powodujące straty
Ofensywne	Zjawiska pozytywne umożliwiające odejście od postawionego celu, co może przynieść dodatkowe korzyści

Źródło: [Stolarz 1999, s. 72].

rodzaj ryzyka. Prace nad oceną ryzyka rozpoczynają się od przygotowania wykazu rodzajów ryzyka i oceny konsekwencji wystąpienia danego rodzaju ryzyka w aspekcie kosztów, czasu i osiągniętych wyników.

W działalności gospodarczej występuje wiele rodzajów ryzyka, a ich usystematyzowanie nie jest proste [Zarządzanie... 2007, s. 18]. Można wyróżnić ryzyko czyste, w którym występuje niebezpieczeństwo wystąpienia straty bez szans na jego omińnięcie, oraz spekulacyjne – istnieje możliwość uzyskania zysku, ale też i poniesienia straty [Williams, Smith, Young 2002, s. 31–32].

Występuje również ryzyko systematyczne (zewnętrzne) oraz specyficzne (wewnętrzne).

Z punktu widzenia rozwoju przedsięwzięcia (przedsiębiorstwa) można wyodrębnić ryzyko rynkowe (błędna ocena przyszłych warunków na rynku), ryzyko projektu (błędna ocena korzyści płynących z projektu) i ryzyko podejścia właścicieli (brak zainteresowania rozwojem przedsięwzięcia).

Z punktu widzenia przedsiębiorstwa można wyróżnić ryzyko prawne (zmiana przepisów i regulacji, brak lub niekompletna dokumentacja), ryzyko biznesowe (wyboru strategii rynkowej, marketingowej, cenowej, rozwojowej), rynkowe (zmiany cen, rosnąca konkurencja, utrata pozycji rynkowej), operacyjne (awarie i przestoje systemów produkcyjnych, informatycznych, kradzieże, nieterminowość kontrahentów, zły obieg informacji), kredytowe (niedotrzymanie przez kontrahenta warunków umowy, niemożność wywiązania się z zobowiązań) [Bera 2002, s. 42–43; Holliwell 2001, s. 12–14].

Bardzo istotny w aspekcie prowadzonej działalności jest podział ryzyka ze względu na źródła jego powstawania. I tak rozróżnić można ryzyko działania siły wyższej, ryzyko społeczne, polityczne, prawne, wykonawcze, wreszcie ryzyko ekonomiczne powiązane ściśle z ryzykiem finansowym [Williams, Smith, Young 2002, s. 70–71].

Rodzaje ryzyka finansowego

Ryzyko finansowe występuje w każdym podziale ryzyka według różnych kryteriów i powoduje finansowe skutki dla podmiotu, który jest na nie narażony [Zarządzanie... 2007, s. 18]. Ryzyko finansowe najczęściej definiuje się również jako trudności związane z pozyskaniem kapitału na finansowanie przedsięwzięcia. Kolejne podejście wskazuje, że ryzyko finansowe występuje wówczas, gdy określony podmiot ma problemy ze spłatą zaciągniętych zobowiązań. Podstawowe rodzaje ryzyka finansowego zawarte zostały w tabeli 2.

Tabela 2

Rodzaje ryzyka finansowego

Rodzaje ryzyka finansowego	Przejawy ryzyka
Rynkowe	Ryzyko wynikające ze zmian cen na rynkach finansowych i na innych rynkach związanych z nimi. Wyróżnia się 5 rodzajów ryzyka rynkowego: <ul style="list-style-type: none"> • ryzyko kursu walutowego • ryzyko stopy procentowej • ryzyko cen akcji • ryzyko cen towarów • ryzyko cen nieruchomości
Operacyjne	Ryzyko straty z powodu niewłaściwych i nieprawidłowo działających procesów wewnętrznych, systemów oraz zdarzeń zewnętrznych
Płynności	Ryzyko związane z możliwością regulowania zobowiązań w terminie lub z możliwością zamknięcia pozycji na rynku finansowym po spodziewanej cenie
Prawne	Ryzyko związane ze zmianą przepisów prawnych w trakcie trwania kontraktu lub ryzyko niewłaściwie prowadzonej i niekompletnej dokumentacji
Biznesu	Ryzyko spowodowane zmianami warunków ekonomicznych prowadzenia działalności gospodarczej
Wydarzeń	Możliwość wystąpienia specyficznych wydarzeń, takich jak efekty działania siły wyższej
Kredytowe	Ryzyko wynikające z możliwości niedotrzymania warunków kontraktu przez jedną ze stron. Rozróżnia się 2 kryteria różnicowania ryzyka kredytowego: wywiązanie się z warunków umowy oraz charakter drugiej strony kontraktu. Według pierwszego kryterium jest to ryzyko: <ul style="list-style-type: none"> • niedotrzymania warunków umowy • wiarygodności kredytowej Według drugiego kryterium jest to ryzyko: <ul style="list-style-type: none"> • kredytobiorcy lub emitenta • ryzyko banku lub innego wierzyciela.

Źródło: [Zarządzanie... 2007, s. 21–25].

Zarządzanie ryzykiem kredytowym

Wielkością docelową dla banku jest zysk. Dążeniu do maksymalizacji zysku towarzyszy konieczność akceptowania coraz wyższych poziomów ryzyka, które zazwyczaj rosną wraz ze wzrostem dochodów. Sam fakt pożyczania pieniędzy powoduje ryzyko i nakłada na bank dużą odpowiedzialność. Bank pożycza pieniądze kredytobiorcom, których nie zna i dlatego musi ostrożnie lokować przejęte środki i zarabiać zarówno na deponentów, jak i własne potrzeby. Nie wszyscy kredytobiorcy spłacają zaciągnięte kredyty w terminie, a bank przecież musi

w terminie wypłacać swoim klientom depozyty wraz z odsetkami. Jako instytucja zaufania publicznego nie może sobie pozwolić na nieterminowość z uwagi na niebezpieczeństwo utraty zaufania. Podejmowane ryzyko powinno zawsze odpowiadać bazie kapitałowej i możliwościom banku. Rentowność i zaufanie klientów nie są budowane w drodze unikania ryzyka, ale poprzez rozsądne oszacowanie, identyfikowanie i zarządzanie ryzykiem.

W działalności banku występują różne rodzaje ryzyka. Trudno znaleźć w literaturze przedmiotu jednakową klasyfikację ryzyka bankowego. Jedną z prób systematyzacji jest podział ryzyka ze względu na obszar wartości, obszar operacyjnego zarządzania i obszar strategiczny [Wilmańska-Sosnowska 1994, s. 12–21]. Określone rodzaje ryzyka są ze sobą związane i w mniejszym lub większym stopniu od siebie zależne. Nie można oddzielić ryzyka kredytowego od ryzyka zmian stopy procentowej, ryzyka kredytowego od ryzyka pominięcia ważnej informacji, ryzyka kredytowego od ryzyka kadrowego. Ryzyko kredytowe jest nadal podstawowym ryzykiem podejmowanym przez banki, ponieważ działalność kredytowa generuje najwyższe dochody.

Zarządzanie ryzykiem kredytowym to najważniejszy element w polityce zarządzania aktywami i pasywami. Kredyty bowiem są z reguły najważniejszym składnikiem aktywów generującym wysokie dochody pod warunkiem, że zostaną spłacone w całości i w wyznaczonym terminie. Umiejętność wykorzystania technik monitorowania rynku, przetwarzania zdobytych informacji i operowania ryzykiem w granicach kontrolowanych wymaga stałego pogłębiania wiedzy i konfrontowania jej z praktyką bankową.

Ryzyko kredytowe wywoływane jest przez czynniki zewnętrzne – głównie rynkowe i polityczne oraz czynniki wewnętrzne – tkwiące w samym banku. Czynniki zewnętrzne związane są z sytuacją makroekonomiczną gospodarki – z punktu widzenia banku największe znaczenie mają decyzje w zakresie procesów finansowych, takie jak podaż pieniądza na rynku, wysokość stóp procentowych oraz prowadzona polityka gospodarcza państwa. Do czynników wewnętrznych można zaliczyć [Brzozowska 2005, s. 128]:

- brak strategii działalności banku,
- brak zasad polityki kredytowej,
- niezadawalający poziom analizy ekonomicznej kredytobiorców,
- powierzchowną analizę zdolności kredytowej klienta,
- niezbyt wiarygodne sprawozdania finansowe składane przez kredytobiorcę,
- sporadyczne kontakty z klientami,
- nadmierne zaufanie do jakościowej oceny zdolności kredytowej,
- niekompletną dokumentację kredytową,
- brak doświadczenia pracowników bankowych oraz sprawnej kadry kierowniczej,

- nadmierną centralizację lub decentralizację pełnomocnictw kredytowych,
- brak odpowiedniego nadzoru kredytowego,
- niewłaściwe systemy przeglądu portfela kredytowego,
- słabą kontrolę dokumentacji kredytowej,
- brak właściwej klasyfikacji aktywów oraz zasad tworzenia rezerw celowych,
- nadmierne zaufanie do prawnych form zabezpieczeń kredytów,
- brak kontroli wewnętrznej,
- brak odpowiedniego systemu przekazywania informacji.

Wystąpienie któregośkolwiek czynnika lub ich splot przyczynia się także do zwiększenia problemów banku, do nadmiernej koncentracji portfela kredytowego w jednym sektorze lub sekcji gospodarki albo grupie podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie.

Ważne jest rozróżnienie ryzyka pojedynczego kredytu od łącznego ryzyka kredytowego całego banku. Im większa jest dywersyfikacja pojedynczych kredytów, tym słabsza jest między nimi zależność i mniejsze ewentualne straty.

Ryzyko pojedynczego kredytu ogranicza się poprzez:

- badanie zdolności kredytowej przed udzieleniem kredytu,
- ograniczenie wysokości kredytu lub dostosowanie jego wysokości do zdolności kredytowej kredytobiorcy,
- formalne zabezpieczenie kredytu,
- sprawdzanie wiarygodności klienta po udzieleniu kredytu.

Dopracowana i dokładnie realizowana procedura kredytowa może prowadzić do zmniejszenia ryzyka u jego źródeł.

Ograniczanie ryzyka portfela kredytowego polega na obserwacji i przeglądzie wszystkich kredytów udzielonych przez bank pod kątem zaangażowania w dany sektor, a także podziału kredytów na kredyty dla osób fizycznych i osób prawnych, złotowe i walutowe, obrotowe i inwestycyjne oraz podziału kredytów według grup ryzyka w celu uniknięcia nadmiernej koncentracji.

Działanie takie ma na celu wychwycenie oznak zagrożeń dla banku i jego aktywów. Dostrzeżone odpowiednio wcześniej znaki ostrzegawcze umożliwiają podejmowanie działań zapobiegających pogarszaniu się portfela kredytowego kredytu lub minimalizujących straty banku.

Oceniając ryzyko kredytowe portfela kredytowego, bank przeprowadza klasyfikację kredytobiorców do określonych grup ryzyka. Klasyfikacja odbywa się na podstawie obowiązujących kryteriów w odniesieniu do weryfikacji jakości portfela kredytowego za dany okres sprawozdawczy, wyniku finansowego i jego wpływu na kapitały i fundusze kredytobiorców, a także własnych kryteriów banku stosowanych przy przewidywaniu ryzyka kredytowego, zarówno pojedynczego kredytobiorcy, jak i całego portfela kredytowego.

W przypadku powstania tzw. trudnego (zagrożonego) kredytu bank ponosi potrójne konsekwencje kosztowe – koszty niespłaconej części kredytu, koszty utrzymywania rezerw celowych oraz skutki zwiększenia podstawy do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych, jeśli rezerwy celowe nie zostaną uznane za koszt uzyskania przychodów.

Niespłacone kredyty stanowią obciążenia bilansów banków, zmniejszają możliwości udzielania nowych kredytów, a w konsekwencji obniżają płynność kredytową i finansową banków.

Konsekwencje wynikające z portfela kredytów zagrożonych mogą doprowadzić do bankructwa banku i poważnego osłabienia całego sektora bankowego. Z tego powodu, w ramach zarządzania ryzykiem kredytowym, prowadzony jest systematycznie monitoring kredytów zagrożonych nie tylko na szczeblu pojedynczego banku, ale także na szczeblu całego sektora bankowego.

Skala kredytów zagrożonych jest znaczącym wyznacznikiem sytuacji ekonomiczno-finansowej gospodarki i społeczeństwa.

Cel, zakres, metoda badań

Celem opracowania jest wskazanie znaczenia monitorowania jakości udzielonych kredytów jako istotnego elementu zarządzania ryzykiem kredytowym. Banki mają obowiązek monitorowania spłacalności kredytów oraz okresowego, systematycznego dokonywania klasyfikacji należności kredytowych według ustalonych kryteriów przydzielenia do określonej grupy.

Zakres badań obejmuje sektor bankowy w Polsce w latach 2008–2011. Badania oparto o analizy jakości portfela kredytowego w skali całego sektora bankowego w Polsce w podziale na najważniejsze grupy kredytobiorców: przedsiębiorstwa duże, sektor MSP, kredyty mieszkaniowe dla gospodarstw domowych, indywidualne kredyty w kartach kredytowych, pozostałe kredyty konsumpcyjne oraz inne kredyty dla gospodarstw domowych.

Dane do analizy zostały pozyskane z *Raportu o stabilności systemu finansowego* opublikowanego przez NBP w 2011 r.

Ocena jakości portfela kredytowego w sektorze bankowym w Polsce

Jakość portfela kredytowego podlega ciągłym zmianom. Od 2008 r. zauważalne jest pogorszenie jakości i zwiększenie udziału kredytów zagrożonych w wartości udzielonych kredytów. W tabeli 3 przedstawiono wskaźniki kredy-

Tabela 3

Wskaźniki kredytów zagrożonych w systemie bankowym w Polsce w latach 2008–2011 [%]

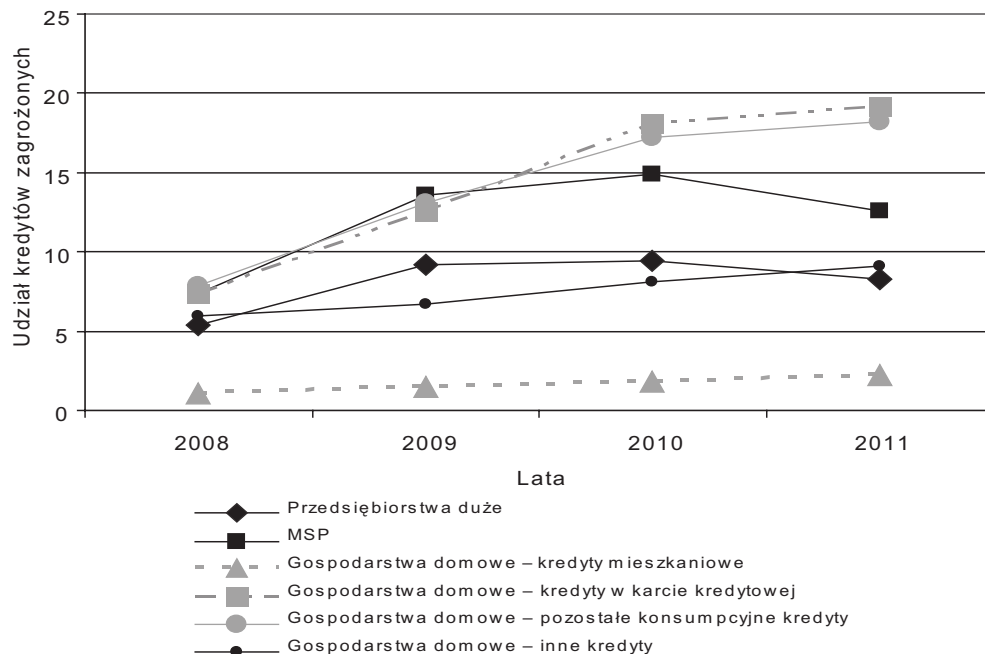
Rodzaj kredytobiorców	2008	2009	2010	2011
Przedsiębiorstwa duże	5,4	9,2	9,4	8,3
MSP	7,4	13,6	14,9	12,6
Gospodarstwa domowe – kredyty mieszkaniowe	1,1	1,5	1,8	2,2
Gospodarstwa domowe – kredyty w karcie kredytowej	7,4	12,6	18,1	19,2
Gospodarstwa domowe – pozostałe kredyty konsumpcyjne	7,9	13,1	17,2	18,2
Gospodarstwa domowe – inne kredyty	6,0	6,7	8,1	9,1

Źródło: [Raport 2011].

tów zagrożonych w podziale na kredyty korporacyjne (grupa przedsiębiorstw dużych i grupa MSP) oraz na kredyty indywidualne udzielane gospodarstwom domowym (kredyty mieszkaniowe, kredyty w kartach kredytowych, kredyty konsumpcyjne i inne).

We wszystkich rodzajach kredytobiorców nastąpił w 2009 r. wyraźny przyrost udziału kredytów zagrożonych w stosunku do 2008 r., przy czym największa dynamika przyrostu nastąpiła w grupie przedsiębiorstw dużych (o 70%) oraz w sektorze MSP (o 84%). W 2010 r. dynamika wzrostu udziału kredytów zagrożonych była znacznie niższa, poza grupą kredytów w karcie kredytowej, gdzie udział ten zwiększył się o 44%. W kolejnym badanym roku zanotowano spadek udziału kredytów zagrożonych w grupach przedsiębiorstwa duże oraz MSP, z kolei wzrost we wszystkich grupach kredytów związanych z gospodarstwami domowymi. Graficzny obraz prezentowanych danych przedstawiono na rysunku 1.

Największy udział wskaźników kredytów zagrożonych występował w grupie kredytów w kartach kredytowych dla klientów indywidualnych – 2-krotnie wyższy niż w grupie kredytów dla dużych przedsiębiorstw. Należy zwrócić uwagę, że grupa dużych przedsiębiorstw podlega ścisłym regułom co do oceny zdolności kredytowej i monitoringu kredytowego. Sama ocena zdolności kredytowej może być bardziej precyzyjna z uwagi na dostęp do pełnych danych sprawozdawczych. Potwierdzeniem tego spostrzeżenia są dane dotyczące sektora małych i średnich przedsiębiorstw, dla którego wskaźniki kredytów zagrożonych są znacząco wyższe od wskaźników sektora dużych przedsiębiorstw. Świadczy to o dużo wyższym ryzyku, mniejszej przewidywalności spodziewanych wyników

Rysunek 1

Udział kredytów zagrożonych w polskim sektorze bankowym w latach 2008–2011

Źródło: Opracowanie własne na podstawie tabeli 3.

i zachowań otoczenia, mniejszej sile kapitałowej i trudnościach w uzyskaniu dokładnych danych sprawozdawczych.

Należy także stwierdzić, że wskaźniki kredytów zagrożonych krótkoterminowych (konsumpcyjnych) w sektorze gospodarstw domowych plasowały się na poziomach znacząco wyższych niż kredyty inwestycyjne dla gospodarstw domowych (kredyty mieszkaniowe) oraz kredyty korporacyjne w sektorze przedsiębiorstw.

Wnioski

Na obecnym stadium rozwoju gospodarczego zarządzanie ryzykiem staje się działaniem nieodzownym, szczególnie w odniesieniu do transakcji na rynku finansowym. Jednym z głównych przejawów ryzyka finansowego jest ryzyko kredytowe. Banki podejmują wiele działań w ramach zarządzania ryzykiem kredytowym w celu ograniczenia do minimum możliwości jego wystąpienia. Ważny jest monitoring i ocena jakości portfela kredytowego, m.in. w oparciu o badanie

skali kredytów niepracujących w stosunku do całego portfela lub według przyjętych kryteriów. Przeprowadzone badanie potwierdziło znaczenie monitoringu jakości kredytów. W ostatnim okresie banki działają w niestabilnym otoczeniu, czego efektem są rosące wskaźniki udziału kredytów zagrożonych. Na szczególną uwagę ze strony banków zasługują kredyty konsumenckie dla gospodarstw domowych, w tym udzielane w kartach kredytowych. Rosnące wskaźniki powinny być sygnałem ostrzegawczym dla banków, skierowanym na podjęcie działań ochraniających banki przed nadmiernym ryzykiem.

Literatura

- BERA A.: *Ubezpieczenia finansowe jako instrument wspierający politykę kredytową przedsiębiorstw wobec odbiorców*, Fundacja Warta, Warszawa 2002.
- BRZOZOWSKA K.: *Bankowość – wybrane zagadnienia*, Stowarzyszenie Naukowe Instytut Gospodarki i Rynku, Szczecin 2005.
- HOLLIWELL J.: *Ryzyko finansowe. Metody identyfikacji i zarządzania ryzykiem finansowym*, Liber, Warszawa 2001.
- IWANICZ-DROZDOWSKA M.: *Zarządzanie finansowe bankiem*, PWE, Warszawa 2010.
- JAJUGA K., JAJUGA T.: *Inwestycje, instrumenty finansowe, ryzyko finansowe, inżynieria finansowa*, PWN, Warszawa 1996.
- KRASODOMSKA J.: *Zarządzanie ryzykiem operacyjnym w bankach*, PWE, Warszawa 2008.
- MICHAŁSKI G.: *Podstawy zarządzania finansami przedsiębiorstwa*, Edukacja, Wrocław 2004.
- PLUTA W., JAJUGA T.: *Inwestycje. Capital Budgeting – budżetowanie kapitałowe*, FRR w Polsce, Warszawa 1995.
- POLLIO G.: *International Project Analyses and Financing*, Macmillan Press Ltd, Houndmills 1999.
- Raport o stabilności systemu finansowego*, NBP, Warszawa 2011.
- SIERPIŃSKA M., WĘDZKI D.: *Zarządzanie płynnością finansową w przedsiębiorstwie*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1999.
- SMAGA E.: *Ryzyko i zwrot w inwestycjach*, Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce, Warszawa 1995.
- STOLARZ B.: *Istota, przejawy i pomiar ryzyka kredytowego*, Zeszyty Naukowe AE w Krakowie nr 477 z 1996 r.
- TARCZYŃSKI W., MOJSIEWICZ M.: *Zarządzanie ryzykiem*, PWE, Warszawa 2001.
- WILLIAMS JR. C. A., SMITH M.I., YOUNG P.C.: *Zarządzanie ryzykiem a ubezpieczenia*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2002.
- WILMAŃSKA-SOSNOWSKA S.: *Kredyt bankowy w strategii finansowania przedsiębiorstw w okresie transformacji gospodarki*, Bank i Kredyt nr 7, 1994.
- Zarządzanie ryzykiem*, (red.) K. Jajuga, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.

Financial Market Risks: Credit Risks Management in Banking Sector in Poland

Abstract

Risks are connected to each economy action. Risks in financial markets are mainly important because their occurring can evolve losses or gains. Precise instruments should be used in risk management process to minimize possibilities of occurring losses. In banking sector credit risk play a major role in loan activity.

The aim of an article is to indicate an importance of credit risk management in aspect of monitoring of quality of granted loans. An examination is based on analysis of quality of credit portfolio as a share of threat loans in credit portfolio of banking sector in Poland. Results shown an increasing share of bad loans in following years in each group of borrowers with special progress in group of households loans.